

[Waldorff]

henholdsvis de små teatre: børneteatrene og de opsøgende teatre, og det etablerede, traditionelle teater.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Først må jeg takke flertallet i kulturudvalget i folketinget for indstillingen af lovforslaget til vedtagelse med det af mig stillede ændringsforslag til § 22 om teaterrådet, selv om jeg ikke kan sige, at hr. Waldorff gik ind for det med jublende henrykkelse.

Jeg vil dog i den forbindelse fremhæve, at man fra kulturministeriets side ved adskillige lejligheder har ydet en særlig støtte til Teamteatret, når der var lejlighed dertil.

Så skal jeg til fru Mette Madsen sige, at med hensyn til organisationen af det rejsende børne- og opsøgende teater på amtsplan kan det oplyses, at forhandlingerne med Amtsrådsforeningen er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet. Jeg kan godt give tilsagn om, at ingen ordning vil blive gennemført, som ikke har Amtsrådsforeningens fulde tilslutning.

Hovedbestræbelsen er at finde en så enkel og praktisk form som muligt. Under forhandlingerne har man særligt fremdraget problemerne i opbygningsperioden, hvor måske ikke alle andre har tilsluttet sig ordningen. Der skal her findes et princip for styrelsens sammensætning, som sikrer, at de amtsrådsvalgte repræsentanter til enhver tid har et flertal i styrelsen, og det vil formentlig forudsætte, at der begyndes med et beskedent antal udefra kommende repræsentanter.

Jeg siger også dette, fordi det måske kan berolige hr. Bernhard Baunsgaard med hensyn til hans bekymring for det meget store tal, men når han med venlig og vanlig demagogi siger, at radiatorrådet er blevet på 350 mennesker, er det et spørgsmål om decentralisering i de amtsregionale radiatorråd, der er blevet nedsat, og det er noget ganske andet.

Så skal jeg sige til fru Gertrud Stjernholm Nielsen med hensyn til forøgelse af bevillingerne, hvis amterne skulle holde sig tilbage, ud over de 4,5 mill. kr., at det er en situation, man i givet fald må tage op til overvejelse og ny forhandling i regeringen.

Om mindretallets forskellige indstillinger skal jeg blot sige, at dem må jeg tage afstand fra. Hvad angår fremskridtspartiets bemærk-

ninger i betænkningen om teaterarbejderne gælder, at de for mig at se oser langt væk af diskriminering og foragt for denne gruppe virkelig lavtlønnede og meget idealistisk arbejdende mennesker, og jeg fatter faktisk ikke, hvorfor disse teaterarbejdere ikke skulle være en del af det arbejdende folk.

Fremskridtspartiets bemærkning om, at man fra centralt hold vil bestemme, at der skal oprettes opsøgende teatre og børneteatre, hvad enten man vil eller ej, viser jo bare, at partiet ikke har forstået tanken bag lovforslaget. Det skal netop overlades de kommunale og amtskommunale myndigheder selv at bestemme, om der skal oprettes egnsteatre eller ej. På tilsvarende måde står det de enkelte amtskommuner frit for at bestemme, om de vil indgå i den amtskommunale støtteordning for de rejsende teatre, der udøver virksomhed som børneteater og opsøgende teater.

Fremskridtspartiets ændringsforslag om, at opførelse af børneteaterforestillinger ikke må foregå i skoletiden, må jeg afvise af reelle såvel som formelle grunde: det ville dog være ret ejendommeligt at ændre folkeskoleloven med en ændring af teaterloven.

Jeg er fundamentalt uenig med kristeligt folkepartis ensidige syn på, hvilke børneteatre staten bør støtte. Jeg betragter det som værende af afgørende betydning, at udbudet af forestillinger af børneteatre og opsøgende teatre bliver så bredt som overhovedet muligt, og jeg afviser enhver tanke om via tilskudsordningen at øve censur. Jeg understreger også, at det ville være i direkte strid med § 9 i teaterloven om den kunstneriske leders ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om repertoire, engagementer og andre kunstneriske spørgsmål.

Ændringsforslaget fra det konservative folkeparti og centrum-demokraterne om at udvide antallet af medlemmer af udvalget for børneteatre og opsøgende teatre kan jeg ikke anbefale. Det er det udvalg, der i daglig tale kaldes samarbejdsudvalget, og som foreslås udvidet fra 3 til 7 medlemmer.

Det nuværende samarbejdsudvalg har fungeret ganske upåklageligt, og jeg må specielt fastholde, at Dansk Børneteatersammenslutning ikke bør være indstillingsberettiget. Efter min opfattelse bør der ikke skabes præcedens for, at ganske få teatre ved at løsrive sig fra en landsomfattende hovedorganisation